

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 11 lipca 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0262(NLE)

11601/23

PECHE 291
FAO 29

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	11 lipca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 437 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego oraz uchylająca decyzję (UE) 2019/869

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 437 final.

Zał.: COM(2023) 437 final

Bruksela, dnia 11.7.2023 r.
COM(2023) 437 final

2023/0262 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum
Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego oraz uchylająca decyzję (UE)
2019/869**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego w latach 2024–2028 w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego

Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego („porozumienie GFCM”) ma na celu zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza na poziomie biologicznym, społecznym, gospodarczym i środowiskowym oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury na obszarze objętym porozumieniem. Porozumienie GFCM weszło w życie w 1952 r. Zmiany do porozumienia GFCM zatwierdzono w latach 1963, 1976, 1997 i 2014.

Unia Europejska jest jedną z umawiających się stron porozumienia GFCM i przyjęła je na podstawie decyzji Rady 98/416/WE¹. Bułgaria, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Malta, Rumunia i Słowenia również są umawiającymi się stronami porozumienia GFCM.

2.2. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego

Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) jest organem ustanowionym przez porozumienie GFCM w celu zapewnienia ochrony i zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza na poziomie biologicznym, społecznym, gospodarczym i środowiskowym oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury w regionach Morza Śródziemnego i Czarnego oraz w wodach przyległych. Organ ten przyjmuje środki ochrony i zarządzania, aby zarządzać zasobami rybnymi, które podlegają jego kompetencji.

Jako członek GFCM UE jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przez nią decyzji i głosowaniu w ich sprawie. Istnieje deklaracja kompetencji UE w odniesieniu do porozumienia GFCM. UE wykonuje prawa głosu swoich państw członkowskich będących umawiającymi się stronami: gdy głosuje UE, nie głosuje żadne państwo członkowskie i odwrotnie. GFCM podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów obecnych i głosujących członków GFCM.

2.3. Decyzje GFCM

GFCM ma uprawnienia do przyjmowania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybołówstwa objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. 13.3 porozumienia GFCM środki te wchodzą w życie 120 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez GFCM. Umawiające się strony, które zgłoszą sprzeciw wobec środków przyjętych przez GFCM w terminie 120 dni od dnia powiadomienia, nie są nimi związane. Jeżeli ponad jedna trzecia umawiających się stron

¹ Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34.

zgłosi sprzeciw, pozostałe umawiające się strony nie są zobowiązane do wdrożenia kwestionowanego środka.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie w dwóch etapach. Decyzja Rady określa wytyczne dotyczące stanowiska UE w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego dorocznego posiedzenia w drodze dokumentów roboczych Komisji, zatwierdzanych przez Radę.

W przypadku GFCM podejście to wdrożono decyzją Rady (UE) 2019/869 z dnia 14 maja 2019 r., która określa stanowisko UE na forum GFCM na lata 2019–2023. Decyzja zawiera ogólne zasady, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę GFCM. Na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia dodatkowo standardową procedurę doprecyzowywania stanowiska UE z roku na rok.

W decyzji Rady (UE) 2019/869 uwzględniono zasady nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013², jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa³. Stanowisko Unii dostosowano w niej ponadto do traktatu lizbońskiego.

W decyzji Rady (UE) 2019/869 przewidziano ocenę i, w stosownych przypadkach, przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. W związku z tym niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum GFCM na lata 2024-2028, zastępując tym samym decyzję Rady (UE) 2019/869.

Niniejszy wniosek uwzględnia, w odniesieniu do rybołówstwa, Europejski Zielony Ład, w szczególności strategię na rzecz bioróżnorodności⁴, strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁵ i strategię „od pola do stołu”⁶. Uwzględniono w nim również strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych⁷ oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁸.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

Uwzględniono w nim też wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami⁹.

Obecny przegląd uwzględnia również zobowiązania podjęte przez UE na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do Morza Śródziemnego i Morza Czarnego w ministerialnej deklaracji maltańskiej MedFish4Ever¹⁰, deklaracji ministerialnej z Sofii¹¹ oraz Strategii GFCM 2030 na rzecz zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym¹².

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu UE w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

GFCM jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie porozumienia GFCM.

Akty, które GFCM ma przyjąć, to akty mające skutki prawne. Akty te będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 13 porozumienia GFCM i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania¹⁴;

rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹⁵; oraz

rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹⁶.

⁹ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

¹⁰ Ministerialna deklaracja z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever. Konferencja ministerialna w sprawie zrównoważonego rybołówstwa w Morzu Śródziemnym (Malta, 30 marca 2017 r.).

¹¹ Ministerialna deklaracja z Sofii, konferencja wysokiego szczebla w sprawie rybołówstwa i akwakultury na Morzu Czarnym (Sofia, 7 czerwca 2018 r.).

¹² FAO, 2021, Strategia GFCM 2030 na rzecz zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym, Rzym. <https://doi.org/10.4060/cb7562en>

¹³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

¹⁴ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹⁵ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych porozumienia GFCM.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Podstawę prawną określającą zasady, które stanowisko to ma odzwierciedlać, stanowi rozporządzenie (UE) nr 1380/2013.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ta zastąpi decyzję Rady (UE) 2019/869, która obejmuje lata 2019–2023.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE, w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

¹⁶ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego oraz uchylająca decyzję (UE) 2019/869

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 98/416/WE¹ Unia zawarła Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego („porozumienie GFCM”). Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Grecja, Włochy, Malta, Rumunia, Słowenia i Hiszpania również są umawiającymi się stronami porozumienia GFCM.
- (2) Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) przyjmuje środki służące zapewnieniu długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury w obszarze objętym porozumieniem GFCM. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013² stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować

¹ Decyzja Rady z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Generalnej Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego (Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze strategią na rzecz bioróżnorodności³, strategią w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁴ i strategią „od pola do stołu”⁵ ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów są konieczne. Zagrożenia wynikające ze zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.
- (5) Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych⁶ odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Celem planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁷ jest ponadto ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.
- (6) Zgodnie ze wspólnym komunikatem w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami⁸ ochrona mórz i oceanów oraz ochrona ich różnorodności biologicznej są kluczowymi priorytetami działań zewnętrznych UE. UE jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach UE propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.
- (7) Jak stwierdzono w konkluzjach z Konferencji ministerialnej w sprawie zrównoważonego rybołówstwa na Morzu Śródziemnym, podczas której w dniu 30 marca 2017 r. przyjęto ministerialną deklarację z Malty w ramach inicjatywy MedFish4Ever, oraz w konkluzjach z konferencji wysokiego szczebla w sprawie rybołówstwa i akwakultury na Morzu Czarnym, podczas której w dniu 7 czerwca 2018 r. przyjęto ministerialną deklarację z Sofii, propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności gromadzenia danych i oceny naukowej, oparte na ekosystemie zarządzania rybołówstwem, kultura przestrzegania przepisów w celu wyeliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, zrównoważona działalność na niewielką skalę w dziedzinie rybołówstwa

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

⁸ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

i akwakultury, większa solidarność i koordynacja są kluczowe dla działań Unii na forum GFCM.

- (8) Przyjęta w 2021 r. Strategia GFCM 2030 na rzecz zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym⁹ uwzględnia i rozwija zobowiązania i priorytety zawarte w poprzednich ministerialnych deklaracjach, koncentrując się również na działaniach mających na celu skuteczniejsze rozwiązywanie coraz poważniejszych problemów, takim jak zmiana klimatu, gatunki nierodzące, zanieczyszczenie we wszystkich jego formach oraz potrzeba ograniczenia i ograniczenia odrzutów i przypadkowych połowów gatunków wrażliwych.
- (9) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach GFCM w latach 2024–2028, ponieważ środki GFCM w zakresie ochrony i zarządzania mogą być wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹⁰, rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008¹¹ i rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009¹²;
- (10) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach GFCM, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/869¹³. Należy uchylić tę decyzję i ustanowić nową decyzję na lata 2024–2028.
- (11) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych na obszarze objętym porozumieniem GFCM oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami GFCM lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury na potrzeby corocznego doprecyzowywania stanowiska Unii na lata 2024–2028. Stanowisko to powinno być zgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zapisaną w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

⁹ Strategia GFCM 2030 Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego – GFCM Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa | Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) | Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (fao.org).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹³ Decyzja Rady (UE) 2019/869 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM), oraz uchylająca decyzję z dnia 19 maja 2014 r. dotyczącą stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na forum GFCM (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 84).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM), określono w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach GFCM, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi, których dokonuje Rada na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia GFCM w 2029 r.

Artykuł 4

Decyzja (UE) 2019/869 traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*